USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Karla Šimky a soudkyň JUDr. Miluše Doškové a Mgr. Evy Šonkové v právní věci žalobce: **J. H.**, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Masarykova 427/31, Brno, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 31. 1. 2017, č. j. 4365/17/5100-41454-711974, vedeném u Krajského soudu v Hradci Králové pod sp. zn. 31 Af 23/2017, o žalobcem vznesené námitce podjatosti,

takto:

Soudci Krajského soudu v Hradci Králové JUDr. Magdalena Ježková, JUDr. Jana Kábrtová, Mgr. Tomáš Blažek, JUDr. Jan Rutsch, Mgr. Helena Konečná, JUDr. Pavel Kumprecht a JUDr. Ivona Šubrtová **nejsou** vyloučeni z projednávání a rozhodování věci vedené pod sp. zn. 31 Af 23/2017.

Odůvodnění:

[1] Žalobce v řízení o žalobě vedené u Krajského soudu v Hradci Králové pod sp. zn. 31 Af 23/2017 namítl podjatost *„všech soudců zdejšího soudu v aktuálním obsazení“* a navrhl jejich vyloučení z projednávání a rozhodování *„nejenom této věci“* a předložení věci jinému soudu z důvodu nutné delegace dle § 9 odst. 1 zákona soudního řádu správního, protože dle něj jinak *„opět reálně hrozí, že jimi bude pokračováno v dalším pokořování nezávislého, nestranného, odborného a spravedlivého rozhodování soudů“*.

[2] K námitce se vyjádřili všichni soudci správního úseku příslušného krajského soudu a žádný z nich přitom neshledal důvody zavdávající pochybnosti o podjatosti.

[3] Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že námitka podjatosti není důvodná.

[4] Předně Nejvyšší správní soud uvádí, že není oprávněn rozhodovat o vyloučení soudců z projednávání a rozhodování *„nejenom této věci“*, neboť o případné podjatosti rozhoduje vždy jen ve vztahu ke konkrétní věci (viz § 8 odst. 1 soudního řádu správního).

[5] Záruka rozhodování věci nezávislým a nestranným soudcem patří mezi součásti práva na spravedlivý proces (čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod a čl. 6 odst. 1 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod). Nestrannost soudce je jedním

z hlavních předpokladů spravedlivého rozhodování a důvěry občanů v právo a právní stát (čl. 1 odst. 1 Ústavy České republiky). Nestrannost soudce je především subjektivní kategorií, vyjadřující vnitřní psychický vztah soudce k projednávané věci v širším smyslu (zahrnuje vztah k předmětu řízení, účastníkům řízení, jejich zástupcům). Kategorii nestrannosti je třeba vnímat i v rovině objektivní. Za objektivní nelze považovat to, jak se nestrannost soudce subjektivně jeví vnějšímu pozorovateli (účastníkovi řízení), ale to, zda reálně neexistují okolnosti, které by mohly objektivně vést k legitimním pochybnostem o tom, že soudce má k věci nikoliv nezaujatý vztah. Subjektivní hledisko účastníků řízení o podjatosti může být podnětem k jejímu zkoumání; rozhodovat o této otázce se však musí na základě hlediska objektivního (shodně též nález Ústavního soudu ze dne 27. 10. 2004, sp. zn. I. ÚS 370/04).

[6] Podle § 8 odst. 1 s. ř. s. jsou soudci vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Vyloučeni jsou též soudci, kteří se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech.

[7] Rozhodnutí o vyloučení soudce z důvodů uvedených v § 8 s. ř. s. představuje výjimku z ústavní zásady, podle níž nikdo nesmí být odňat svému zákonnému soudci s tím, že příslušnost soudu i soudce stanoví zákon (čl. 38 odst. 1 Listiny základních práv a svobod). Postup, kterým je věc odnímána příslušnému soudci a přikázána soudci jinému, je nutno chápat jako výjimečný. Proto lze vyloučit soudce z projednávání a rozhodnutí přidělené věci jen z opravdu závažných důvodů, které mu skutečně brání rozhodnout v souladu se zákonem nezaujatě a spravedlivě (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu č. j. Nao 19/2003 - 16).

[8] V projednávané věci žalobce vyjádřil pouze obecný nesouhlas s obsazením soudu, což nelze považovat za legitimní důvod pro vyloučení soudce z rozhodování věci. Reálné pochybnosti o podjatosti namítaných soudců může totiž s ohledem na výše uvedené vyvolat pouze konkrétní tvrzení žalobce týkající se vztahu soudců k projednávané věci, jejím účastníkům či zástupcům. Žalobce však Nejvyššímu správnímu soudu žádné takové tvrzení o podjatosti namítaných soudců nesdělil.

[9] S ohledem na výše uvedené dospěl Nejvyšší správní soud v posuzované věci k závěru, že nejsou naplněny podmínky pro to, aby soudci JUDr. Magdalena Ježková, JUDr. Jana Kábrtová, Mgr. Tomáš Blažek, JUDr. Jan Rutsch, Mgr. Helena Konečná, JUDr. Pavel Kumprecht a JUDr. Ivona Šubrtová byli vyloučeni z projednání a rozhodnutí shora uvedené věci.

[10] Přijatým usnesením odpadá nutnost rozhodovat o delegaci nutné (§ 9 odst. 1 s. ř. s.), neboť v důsledku přednostního rozhodnutí o námitce podjatosti vznesené žalobcem a nevyloučení uvedených soudců z projednávání a rozhodování předmětné věci nenastala situace, za níž by pro vyloučení soudců specializovaných senátů místně příslušného soudu nebylo možno sestavit senát (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 3. 2016,

č. j. Nao 36/2016 - 31, nebo usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 2. 2015, č. j. Nao 48/2015 - 33).

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 30. srpna 2017

JUDr. Karel Šimka
předseda senátu